

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): Barbora Zavadilová

Název práce: Německá zahraniční rozvojová spolupráce v Latinské Americe

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):

Jakub Eberle

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Autorka zkoumá aktivity SRN v oblasti rozvojové spolupráce v Latinské Americe v letech 1990-2011. Cílem práce je „ukázat rozvojovou spolupráci v její komplexitě a zmapovat, jakou roli němečtí aktéři v této tématice své zemi dávají a jaké významy přisuzují zkoumané realitě.“ (abstrakt práce)

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Autorka pracuje formou interpretativní případové studie, na danou problematiku pak aplikuje teorii civilní mocnosti. Vedle úvodu a závěru se práce skládá ze tří částí: teoreticko-metodologické diskuze, kontextualizace problematiky v rámci literatury o německé zahraniční rozvojové spolupráci (ZRS) v daném regionu a vlastní analýzy klíčových textů německé ZRS. Na úrovni bakalářské práce jde o kvalitně zvládnuté řešení poměrně náročného přístupu. Autorka analyzuje nadstandardní množství empirických materiálů, což ukazuje, že výzkumu věnovala značnou energii i péči. Její metodologie je promyšlená, argumentace a hlavní závěry jsou obhajitelné a dobře zasazené do hned několika relevantních literatur (rozvojová spolupráce, německé vztahy s Latinskou Amerikou, zahraniční politika SRN apod.). Struktura je logická, pouze interpretace v závěru práce by mohla být zohledněna a zapracována již do předcházející kapitoly.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Text je zpracován na nadstandardní formální a jazykové úrovni. Nejvýznamnější výtkou v tomto ohledu je občasné používání literatury ze 60. či 70. let (Holley, von Gleich, Goldhamer) v argumentaci, která se odkazuje k problematice práce a je uvozená frázemi typu „v poslední době“ či „v posledních desetiletích“ (s. 21-23). Tato literatura je zde naštěstí jen jedním z více zdrojů, takže autorčiny závěry nezpochybňuje. Zbytečnou chybou je řazení literatury podle křestních jmen autorů, které je zcela mimo konvence akademického textu a znesnadňuje čtenáři orientaci. Z jazykového hlediska by bylo vhodnější vyhnout se výrazům jako „obsoletní“, „prezence“ či „reunifikace“ (s. 18, 35) a držet se jejich českých ekvivalentů. V kontextu vysoké kvality práce se jedná spíše o vedlejší připomínky.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Ocenění si dále zaslouží detailní a promyšlená operacionalizace konceptu civilní mocnosti, stejně jako skutečnost, že autorka v závěru kriticky a realisticky zhodnocuje možnosti a limity práce. Dílčí nedostatky lze najít v autorčině diskuzi o konceptu civilní mocnosti, kde není zohledněn vývoj debaty v posledních deseti či patnácti letech a autorka nekomentuje případné alternativy (zminěn je pouze méně relevantní koncept *Handelsstaat*). Poněkud zbytečné je také přihlášení se k objektivitě a s tím související snaha „pominout své předchozí zkušenosti“ v dané oblasti (s. 7) – zvolená forma *interpretativní* studie toto nevyžaduje (ba dokonce přímo zpochybňuje, že je něco takového vůbec možné). Tyto nedostatky ovšem nenarušují celkově velmi pozitivní dojem.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

a) Autorka zmiňuje, že koncept civilní mocnosti je pro danou tematiku vhodný také proto, že SRN nemá v regionu „prioritní strategické cíle“ (s. 8). Znamená to, že kulturní a normativní vzorce civilní mocnosti jsou těmto strategickým cílům obecně podřízeny a v oblastech, kde tyto cíle existují, by tedy civilní mocnost nebylo možné aplikovat?

b) Třetí kritérium operacionalizace civilní mocnosti (s. 10-11) naznačuje, že civilní mocnosti nespolupracují, či přímo sankcionují státy s omezenou mírou demokracie a respektu k lidským právům. Bylo tedy smířlivé chování SRN vůči nedemokratickému SSSR a satelitním státům východního bloku odklonem od konceptu civilní mocnosti? Je politika, která usiluje o změnu charakteru takových režimů skrze respekt a vzájemný dialog, neslučitelná s civilní mocností?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením „výborně“.

Datum: 22.5.2016

Podpis: J.E.

Pozn.: Hodnocení pište k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.